

[Bollmann]

samtidig finder sted på et meget større antal ejere af enfamilieshuse, her selvfølgelig især for de huse, der er erhvervet før december 1969.

Man har heller ikke villet lempe virkningen for pensionister eller andre ejere, f. eks. ved at stryge det såkaldte overskud af eget hus.

Der er af andre partier fremsat en lang række ændringsforslag, der i et vist omfang mildner eller neutraliserer virkningen af regeringens forslag, og jeg vil da gerne sige, at hvis CDs ændringsforslag bliver nedstemt, så vil vi stemme for de ændringsforslag, der mildner virkningerne, og det er stort set alle ændringsforslag, så vi er vel i samme situation som det konservative folkeparti, at vi, efter at vores ændringsforslag formentlig bliver nedstemt, vil stemme for de øvrige ændringsforslag. Men som sagt har vi villet markere, at vi tager afstand fra stigningerne i begge år. Det er det, vort ændringsforslag drejer sig om, og det ved hr. Glistrup jo også godt. Hvad hr. Glistrup i øvrigt kommer med af betragtninger, må stå for hans egen regning. Der er ikke andre partier, der kan følge ham i disse betragtninger.

Jeg skal slutte med at sige, at CD dybt beklager, at det igen har været nødvendigt at stramme grebet om ejerboligen. Hvad angår hr. Fogh Rasmussens bemærkninger om gennemsnit, så finder jeg, at de fleste af svarene i udvalget taler for sig selv.

Ole Olsen (SF):

Jeg har det på en måde meget let. Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører, hr. Hagen Hagensen, sagde, at det konservative folkeparti ville stemme for alle ændringsforslagene.

For mig er det sådan set lige så let: vi vil stemme imod alle ændringsforslagene.

Jeg må sige, når man står med denne betænkning i hånden, om jeg så må sige hele denne dyne, at den forekommer SF, den forekommer mig at være asocial. Forholdet er det – jeg er lige ved at sige: som sædvanlig, desværre i disse tider – at man forsøger at ramme lønmodtagerne. Det er her selvfølgelig de mere besiddende, der nu skal favoriseres. Man behøver ikke at sige til mig, at det er lønmodtagere de fleste af dem, der har huse. Det ved jeg godt. Det er bare sådan, at

det egentlig kunne betale sig – det er påpeget meget tydeligt – for lønmodtagere at få en højere beskatning af jorden og så få en mindre beskatning af indkomsten.

Der er én grund til, at vi ikke kan stemme for lovforslaget og for ændringsforslagene, og det er, at alle ændringsforslagene og selve lovforslaget er et væld af lapperier, den ene lap efter den anden oven på et system, der ikke kan fungere. Vi vil ikke være med, før vi virkelig kan komme til at gøre fremskridt, og det vil sige, at vi må have gennemført en aftrapning både af overskud og underskud, så man kan komme frem til, at det kan komme ud af skatteskemaet.

Jeg har en speciel bemærkning til hr. Glistrup. Det må selvfølgelig være hr. Glistrups sag, om han vil have et lille slagsmål med CD – det kan være meget hyggeligt at se på – men jeg forstår i og for sig ikke hr. Glistrup. Det er meget muligt, at det er forskellige mennesker i hr. Glistrups folketingsgruppe, som har fået dette gennemtvunget. Hvad var det, hr. Glistrup slog sig op på i dansk politik? Var det sådan en hel bunke lapperier på en lov, sådan at det kunne fungere videre? Nej, det var det ikke. Det var på at afskaffe indkomstskatten. Det er jeg enig med hr. Glistrup i, selv om vores baggrund er forskellig, og selv om vi ellers foretrækker helt forskellige tiltag. Er det så rigtigt at foreslå sådanne lapperier, den ene lap oven på den anden? Kan hr. Glistrup virkelig leve med at gå ind for alt dette her? Kan man det, når man vil afskaffe indkomstskatten?

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har tidligere sagt, og den opfattelse er ikke ændret, at jeg betragter dette lovforslag om lejeværdi i sammenhæng med de 7 boliglove, vi har behandlet i dag, og jeg synes nærmest, det er pinligt at kigge på de ændringsforslag, der er kommet fra fremskridtspartiet, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, hvor man prøver at overgå hinanden med hensyn til lettelser til parcelhusejerne. Det skal netop ses i lyset af de 7 boliglove, vi nys har behandlet. Det er så helt klart og tydeligt, at det, man ønsker, er en endnu mere asocial boliglovgivning end den, man har i forvejen.

Man fjerner sig med syvmileskridt fra det boligforlig, der blev lavet i 1974 – lovene